

82/60.

Helsinki, 16.2.1951.

Aero Oy.,

Helsinki.

Saatuamme pyynnöstä tilaisuuden tutustua Aero Oy:n Johtokunnan asettaman n.s. Eläkekomitean laatimaan ehdotukseen Aero Oy:n toimen haltijain eläkesäännöksi, allekirjoittanut liitto kunnioittaen pyytää esittää asian johdosta seuraavaa.

Komiteaa asetettaessa on Yhtiönne lentosähköttäjien edustus siinä jätetty kokonaan huomioonottamatta ja komitean työn eri vaiheissa ei radiosähköttäjien edustajia ole kuultu asiapuolena.

Tämä väheksyvä suhtautuminen liittoomme monivuotisen järjestöllisen kosketuksen jälkeen ilmenee selvästi p.o. eläkesääntöehdotuksesta sekä siihen liitteenä hankitusta lääkärin asiantuntijalausunnosta.

Edellä esitettyyn viitaten ilmaisee allekirjoittanut liitto jo asian tässä vaiheessa erivään käsityksensä ja vastalauseensa erikoisesti eläkesääntöehdotuksen 2 § :ssä esitettyyn eläkeikään sekä 3 § :ssä esitettyyn eläkevuosien erilaiseen laskemistapaan nähden. Samalla pyydämme, että ennen eläkesäännösten lopullista hyväksymistä liitollemme järjestetään tilaisuus neuvotella asiassa arv. Yhtiönne kanssa.

Kunnioittaen

Erkki Koivisto.

23/6-51 826/117

Valtioneuvostolle.

Viitaten Valtioneuvoston 1 päivänä kesäkuuta 1951 antamaan päätökseen ulkomaisesta matkavaluuttata suoritettavasta leimaverosta pyytää allekirjoittanut liitto kunnioittaen esittää seuraavaa.

Aero Oy:n palveluksessa olevat radiosähkötäjät, samoin kuin toisetkin yhtiön lentohenkilökuntaan kuuluvat, joutuvat virkatehtäviään hoitaessaan matkustamaan ulkomaille ja oleskelemaan siellä lyhyehkön ajan. Heidän ulkomaan lentosatamassa suoritettavia asunto- ja ruokamenoja varten maksaa yhtiö heille päivärahaa ulkomaan valuutassa, jota edellämainitun Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti ei lasketa matkavaluutaksi. Heidän henkilökohtaiseen käyttöönsä tarvitsemia pienempiä tarvikkeita varten on heillä ollut oikeus vaihtaa osa palkastaan ulkomaan valuttaan virallisen kurssin mukaan. Tämä määrä on ollut 6000 markkaa kuukaudessa, josta summasta Suomen Pankki, mainitun matkavaluuttapäätöksen voimaan tultua, on alkanut periä matkavaluutasta maksettavaa leimaveroa 30 %. Tämä on herättänyt oikeutettua tyytymättömyyttä asianomaisissa heidän joutuessaan suorittamaan tällaista ylimääräistä veroa 1800 mk kuukaudessa valuutasta, jota he virkatehtäviensä hoitaessaan joutuvat tarvitsemaan ulkomaille. Tässä suhteessa ei lentohenkilöstön saamaa valuuttamäärää voida lainkaan rinnastaa tavallisille matkustajille myönnettävään valuttaan, vaan on se täysin rinnastettavissa siihen valuttaan jonka kauppa-aluksissa palvelevat merimiehet saavat voimassa olevan merimieslain mukaisesti. Kun vii-

meksimainitut saavat vaihtaa vaikka koko kuukauden palkan-
sa virallisen kurssin mukaan ulkomaan valuuttaan ja kun len-
tohenkilöstö saa vain pienen osan kuukausipalkastaan viral-
lisen kurssin mukaiseen valuuttaan, on matkavaluuttaveron
periminen tästäkin syystä lentohenkilökunnalta varsin epäoi-
keudenmukainen toimenpide. Sitäpaitsi on ulkomaille lentävä
maamme lentohenkilökunta varsin pieni, vain muutama kymmenen
henkeä, joten matkavaluuttaveron poistaminen heidän osaltaan
siitä pienestä valuuttamäärästä jonka he saavat, ei sanotta-
vasti vähennä valtiolle matkavaluutasta tulevaa kokonaisve-
romäärää.

Ylläesitettyihin perusteluihin viitaten allekirjoit-
tanut liitto pyytää kunnioittaen ehdottaa Valtioneuvostolle,
että virkatehtäviään hoitaessaan ul-
komaille matkustavalta suomalaisen
lentoHenkilökuntaan kuuluvalta ei pe-
rilläisi matkavaluuttaveroa siitä
6000 markan arvoisesta valuuttamäärästä
jonka hän kuukautta kohden on oi-
keutettu saamaan.

Helsingissä, 25 päivänä kesäkuuta 1951.

E. K.
Erkki Koivisto.